

[Hagen Hagensen.]

og færrest mulige bemyndigelser til ministrene.

Der er tale om en forenkling, og den synes jeg er i orden. Det er helt godt, at politiet bliver lettere for arbejde, og at man også samler forvaltningen af disse forhold ét sted, nemlig hos kommunerne. Man kunne vel over disse bestemmelser skrive som overskrift, at det vedrører »Foreningen af forsømmelige forsørgere«, hvis der findes en sådan. Det behøver ikke alene være mænd, men det er nu heller ikke altid, at det er forsømmelighed, der gør sig gældende, når bidrag ikke bliver betalt. Dette siger jeg med henblik på, at jeg nok mener, at man skal opretholde instituttet om, at der kan afsones, men at man også fremtidigt overensstemmende med den praksis, jeg i hvert fald er bekendt med der har været igennem årene, langtfra sætter alle, der ikke kan betale, til afsoning. Der foretages et skøn over, hvad det er, der ligger til grund derfor. Men jeg har da i tankerne en sag, der vandrede op på mit kontor to gange om året. Det var en hustru, som manden var gået fra, og hvor der var separation, længere var man aldrig kommet. Hvert halve år, når hun skulle have sit bidrag, som hun ikke kunne få af det offentlige, måtte hun gå den vej, at vi måtte sende sagen ind, og først når der var fremsendt meddelelse om, at nu skulle afsoningen begynde den og den dag, kom der liv i ham. Det gentog sig nøjagtig med et halvt års mellemrum. Der er altså nogle, over for hvem den sidste tilkendegivelse af at tage det forholdsvis hårde middel i brug gør sin gavn, og derfor tror jeg ikke, vi kan afskaffe det. Jeg ønsker ikke mange indsat om året, men jeg tror, det er godt, at vi har den udvej.

Med disse bemærkninger skal jeg sige, at jeg måske kunne tænke mig – for helt at befri politiet for at skulle medvirke – at det er et spørgsmål, om afgørelsen af afsoning ikke, når nu resten føres over til kommunerne, burde træffes af fogedretten. Så var det en ret, der afgjorde tingene, og så havde vi helt befriet vores politi for at skulle have med disse ting at gøre.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti ser med velvilje på det foreliggende lovforslag, hvorefter ægtefællebidrag og børnebidrag, der ikke kan udbetales forskudsvis, inddrives af de sociale udvalg i stedet for af politiet. Politiet bliver derved

aflastet, så man bedre kan tage sig af de egentlige politimæssige opgaver, og der kan måske opnås en forenkling ved, at det er den samme instans, der inddriver både det, der kan udbetales forskudsvis, og de andre bidrag.

Vi vil også gå ind for, at disse inddrivelses af bidrag kan koordineres med børnetilskuddene.

Vi har, som også andre, drøftet dette om afsoning meget. Det er jo ikke særlig tiltalende, men der står i bemærkningerne, at den latente trussel – der står vist oven i købet somme tider meget latente trussel – er virksom, og der står yderligere, at man ikke vil benytte den over for sociale tabere og folk, der er arbejdsløse eller syge, og derfor vil vi gå ind for den.

Tove Jørgensen (DKP):

DKP kan ikke give samme udelte tilslutning til dette lovforslag som de tidligere talere. Det hedder i lovforslaget, at ved overførelse af inddrivelsen til kommunerne opnås, at inddrivelse af det familieretlige underholdsbidrag samles hos samme myndighed. Det vil sige, at man altså ønsker og tilstræber en forenkling. Man siger, at inddrivelse af bidrag, der omfattes af lov om inddrivelse af underholdsbidrag, skal foretages af de sociale udvalg eller magistrater. Det er her, vi bliver lidt betænkelige, for vi har jo eksemplet fra Lemvig, hvor et socialt udvalg har indtaget en meget besynderlig holdning med hensyn til spørgsmål om forældremyndighed. Det er ikke et eksempel, der ligefrem opfordrer til yderligere differentiering af administrationen på alle områder. Vi er bange for, at det vil medføre meget store uligheder.

Der er også lagt vægt på den administrative lettelse, der skulle komme, ved at kommunerne kan udbetale børnetilskud og børnebidrag samtidigt. Det er ikke nogen umiddelbar fordel for bidragmodtagerne. De har behov for en fordeling af pengene over året, så de har bedre mulighed for at administrere dem. Det er i hvert fald noget, vi har erfaring for er tilfældet, at de bedre kan klare det, hvis de får dem fordelt ligesom over tid, og derfor er det en skam, at man ikke går over til kvartalsvis udbetaling. Det er jo af disse forenklingsgrunde, man ikke vil gå ind for det, men det er ikke alle forhold, der bør gøres til genstand for administrative lettelser, undertiden er der andre forhold, der bør spille ind.

Så står der noget om nogle økonomiske be-